

ความตาย ตอนที่ 1

โดย Min Sen Concept (นานาสาระ) 1 สิงหาคม 2567

คนเราโดยทั่วไปกลัวตาย หากรุนแรงจะกลายเป็น Thanatophobia เป็นการวิตกกังวลรุนแรงเมื่อนึกถึง หรือเจอเหตุการณ์เกี่ยวกับความตาย อาจกระทบต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ความตาย เป็นการสิ้นสุดการทำหน้าที่ทางชีวภาพอันคงไว้ซึ่งสิ่งมีชีวิต ความตายอาจมาจาก ชรา ถูกทำร้าย ฆ่าตัวตาย อดอยาก ขาดน้ำ อุบัติเหตุ ฯ ความตายถือเป็นโอกาสที่เส้ำ ที่ไม่น่ายินดี สาเหตุมาจากความผูกพัน หรือ ความรักที่มีต่อบุคคลผู้เสียชีวิตนั้น แต่ทำไมคนบางคนถึงอยากจบชีวิตของตัวเองลง จากสถิติปี 2017 ศูนย์ให้บริการในการจบชีวิตในสวิตเซอร์แลนด์ เป็นการจบชีวิตของผู้ป่วยที่ทนทุกข์ทรมานจากโรคร้าย สามารถทำได้ถูกต้องตามกฎหมาย มีผู้ขอเรียกร้องบริการความตาย จากสมาชิก 3,500 คน มีเพียง 1,031 คนได้รับบริการ และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ แม้ว่าในภาพรวมแล้ว การเลือกจบชีวิตตนเองด้วยบริการแบบนี้จะคิดเป็นสัดส่วนที่น้อยมาก เมื่อเทียบกับการเสียชีวิตทั้งหมดในแต่ละปีของสวิตเซอร์แลนด์ โดยในสวิตเซอร์แลนด์ มีศูนย์ให้บริการ 3 แห่ง คือ Exit (ก่อตั้งปี 1982), Life Circle (ก่อตั้งปี 2011) และ Dignitas (ก่อตั้งปี 1998) โดย Dignitas ระบุว่าเหตุผลของพวกเขา คือ ความทุกข์ทรมานจากโรคมะเร็งที่ไม่สามารถรักษาได้ถึง 76.1% และอีก 25% มาจากโรคอื่น ๆ 7% มาจากอาการเจ็บป่วยเรื้อรัง การเจ็บปวดจากโรคไม่ใช่อะผลทั้งหมด ยังรวมถึงการสูญเสียการควบคุมร่างกายของตัวเองไปอีกด้วย สิ่งที่เกิดขึ้นกับบรรดาผู้สูงอายุเมื่อร่างกายของพวกเขาทำงานได้ไม่เหมือนเดิม และมีทีท่าว่าจะแยลงเรื่อย ๆ นอกจากนี้ยังมีสาเหตุจาก โรคซึมเศร้า สิ้นหวัง ไปจนถึงความเครียดจากเศรษฐกิจและสังคม รู้สึกว่าตนเป็นภาระให้แก่สมาชิกในครอบครัว ฯ

จากการสัมภาษณ์ของ Prof. Dr Robert Pearlman จากมหาวิทยาลัย Washington พบว่า แรงจูงใจในการที่ใครสักคนต้องการจะจบชีวิตตนเองมี

1. แรงจูงใจจากประสบการณ์ความเจ็บปวด รู้สึกเหนื่อยหน่าย อ่อนแอ เจ็บปวด ไม่สบายตัว 69% ร่างกายทำงานเสื่อมถอย 66% และความเจ็บปวดอันเป็นผลกระทบจากยาและการรักษา 40%
2. แรงจูงใจจากความรู้สึกภายใน ประสบการณ์การทำงานบกพร่อง 63% ควบคุมร่างกายไม่ได้ ร่างกายทำงานไม่เหมือนเดิม 60% และเชื่อว่าตายตอนนี้ดีกว่าตายทรมานในอนาคต 14%
3. แรงจูงใจจากความหวาดกลัวอนาคต กังวลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต 60% เคยมีประสบการณ์ไม่ดีในอดีตเกี่ยวกับความตาย 49% กังวลว่าจะถูกทิ้งอย่างโดดเดี่ยว 9%

การให้สิทธิการจบชีวิตของคนคนหนึ่งอย่างจริงจัง เพราะสิทธิความตายที่พึงปรารถนาเองเป็นสิ่งที่รัฐควรช่วยเหลือเรา ไม่ต่างจากสิทธิในการศึกษา และการรักษาพยาบาล แต่การจบชีวิตตนเองไม่ใช่ว่าจะสามารถเดินเข้าไปรับบริการ และนอนรอความตายอย่างสงบได้เลย จะต้องมีการกระบวนการอย่างน้อย 3 เดือน มีตั้งแต่การติดต่อเพื่อพูดคุยกับครอบครัวของผู้ประสงค์จะจบชีวิต สัมภาษณ์ผู้ต้องการจบชีวิตแบบละเอียด การเก็บข้อมูลทางการแพทย์ การสำรวจทางเลือกอื่น ๆ ในการรักษาหากผู้เข้ารับบริการนั้น กำลังทุกข์ทรมานจากโรคร้าย และหากความตายเป็นทางออกสุดท้าย พวกเขาจะได้รับเอกสารอย่างเป็นทางการจากแพทย์ โดยกระบวนการจะมีการให้คำปรึกษาล้อมประสาทที่หากใช้ปริมาณมากพอ จากนั้นแพทย์จะเตรียมยาฉีดผสมในน้ำเกลือ และในอีก 20-30 วินาทีผู้เข้ารับบริการจะหลับไปตลอดกาล โดยมีค่าใช้จ่ายในปี 2019 ประมาณ 300,000 บาท

นอกจากนี้แล้วยังมีการให้บริการในอีกหลายประเทศที่ถูกต้องตามกฎหมาย เช่น เบลเยียม ลักเซมเบิร์ก เนเธอร์แลนด์ ญี่ปุ่น แม้แต่ออสเตรเลียก็ทำได้ในรัฐวิกตอเรีย ในสหรัฐอเมริกา มี 6 รัฐ ได้แก่ แคลิฟอร์เนีย โคโลราโด ฮาวาย โอเรกอน เวอร์มอนต์ และวอชิงตัน รัฐเหล่านี้มีกฎหมายรองรับสำหรับการให้บริการแก่ผู้ป่วยที่ทนทุกข์ทรมาน แต่ก็ต้องผ่านกระบวนการต่าง ๆ แตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ

แต่ในอีกมิติหนึ่ง คือ กรณีของ John ที่ได้ Post ภาพของเขากับสุนัขในน้ำ เขาเล่าว่า เมื่อ 19 ปีก่อน เขากับแฟนสาวไปหาสุนัขที่ถูกทอดทิ้งมาเลี้ยง โดยไปตามองค์กรคุ้มครองสุนัขจรจัดหลายแห่ง แต่ไม่ถูกใจสุนัขสักตัว จนกระทั่งพบกับลูกสุนัขพันธุ์ Shepherd Mix มันอยู่ในกรงกับแม่ของมัน ทั้งสองหลงรักลูกสุนัขตัวนี้ทันที เจ้าหน้าทีเรียกมันว่า Tramp (สุนัขจรจัด) มันมีร่องรอยการถูกรังแก และถูกทำร้าย ทำให้มันไม่ไว้วางใจคน

John อยู่ใกล้ชิดกับมัน คูแลมันเหมือนเพื่อน เขาอยากให้มันคิดว่า เขาเป็นหมาเหมือนกัน ไม่ใช่มนุษย์ที่เคยทำร้ายมัน และตั้งชื่อมันว่า Shep มาจาก Shepherd แต่เลือกสะกดเป็น Schoep ซึ่งเป็นชื่อไอศกรีมใน Wisconsin ที่เขาชอบ และ Schoep ก็ชอบไอศกรีม โดยเฉพาะวนิลา กินเวลานานกว่า Schoep จะไว้วางใจเขา และเมื่อมันไว้วางใจเขา มันก็กลายเป็นเงาติดตามตัวเขามาตลอด 19 ปี ปีหนึ่งเมื่อเขาเลิกกับแฟน เขากลายเป็นคนดูแล Schoep เพียงคนเดียว เขารู้สึกว่า โลกถล่มทลาย เขาจมในอาการซึมเศร้าอย่างหนัก ใช้ชีวิตอย่างยากลำบาก จนเขาแทบทนไม่ไหว คืบหนึ่งเขาพา Schoep ไปเดินริมทะเลสาบ Michigan ทันใดนั้น ความรู้สึกอยากฆ่าตัวตายก็ผุดขึ้นมา เขายืนอยู่ตรงนั้นราว 1 ชั่วโมง จิตฟุ้งซ่าน สมองขบคิดเรื่องนั้นเรื่องนี้ เขาไม่ได้อยากอยู่ในโลกนี้อีกแล้ว เขาบอกกับตัวเองว่า ถึงเวลาแล้ว แต่วูบหนึ่งเขาก็มอง Schoep ซึ่งมันก็จ้องมองเขาอยู่ แวดตาของมันต่างจากทุกวัน ราวกับว่า มันมีประสาทสัมผัสใจของเขาตอนนี้ การสบตานั้น ทำให้เขาได้สติ เขาพาสุนัขเดินออกจากจุดนั้น ทั้งคนและสุนัขเดินกันทั้งคืนจนกระทั่งแสงแรกของวันอาบร่างทั้งสอง วันนั้นเขากล่าวขอบคุณ Schoep เขาคิดว่า ไม่มีเขาในวันนี้ หากไม่มี Schoep อยู่ในคืนนั้น เขาผ่านช่วงที่ย่ำแย่ งานไม่ได้เรื่อง ไม่มีเงินพอซื้ออาหารสุนัขดี ๆ ได้ แต่ตลอดเวลานั้น เขารู้สึกว่ามีเพื่อนสี่ขาอยู่เคียงข้าง วันนี้ Schoep กำลังทรมาณ ด้วยโรคข้ออักเสบ ทำให้มันนอนไม่หลับ เดินแทบไม่ได้ แต่เขาไม่มีเงินจ่ายค่ารักษาซื้อด้วยเลเซอร์ครั้งละ 200 เหรียญ เพื่อลดความเจ็บปวดของมัน John เคยได้ยินว่า คนใช้โรคข้ออักเสบบรรเทาอาการปวดได้ด้วยการลอยตัวในน้ำ เขาจึงพา Schoep ไปที่

ทะเลสาบ ในฤดูร้อน น้ำในทะเลสาบอุ่นสบาย หากให้สุนัขลอยตัวในน้ำ ก็น่าจะสบายขึ้น ตั้งแต่
นั้น คนและสุนัขก็ลอยน้ำ 10-60 นาที ขึ้นกับอุณหภูมิของน้ำ และอารมณ์ของเขา

การแช่น้ำทำให้ Schoep รู้สึกดีขึ้น มันไม่ว่าย แต่วางอุ้งเท้าบนไหล่ของเขา มันต้องการให้เขาอุ้ม แต่
เขาพามันจนมันคุ้นเคย และด้วยมันอายุมาก มีต่อที่ตา จึงไม่สู้กับแสงจ้า จึงต้องไปตอนเย็น Schoep
นอนหลับทุกคืนที่เขาพามันไปลอยตัวในทะเลสาบ แรงยกของน้ำช่วยคลายความปวดข้อ
วันหนึ่งเขาขอให้เพื่อนช่างภาพ ฮันนาห์ สโตนเฮาส์ ฮัดสัน ถ่ายรูป John กับ Schoep เป็นที่
ระลึก เป็นภาพสุนัขหลับในอ้อมแขนของเขา วันที่ 1 สิงหาคม 2012 เธอ post รูปลงใน
internet ภาพนี้สะเทือนหัวใจคนอย่างมาก มีการส่งสารมาให้กำลังใจเขาให้ยืนหยัดต่อไป เงิน
บริจาคหลังไหลลมาเป็นคำรักษา Schoep ถึง 25,000 ดอลลาร์ เงินบริจาคมนี้มากเกินพอจะรักษา
Schoep และมันก็อาการดีขึ้น เดินได้ดี นอนหลับได้ดีขึ้น กลางวันมันอยากออกไปเดินเล่นบ่อย
ขึ้น เขาพามันออกไปเดินทุกวัน ไปตามทางสายใหม่ ๆ ให้ Schoep มีความสุข หูของมันตั้งขึ้น และ
กระดิกหางดีขึ้น ด้วยเงินและแรงใจนี้ John เชื่อว่า มันน่าจะต่อชีวิต Schoep ไปได้อีกราว 1-2
ปี เขาจึงคิดเอาเงินที่เหลือไปใช้ประโยชน์ เจ้าของสุนัข ช่างภาพ และสัตวแพทย์ร่วมกันก่อตั้ง
มูลนิธิ Schoep's Legacy Foundation พวกเขาหวังจะช่วยสุนัขของคนยากจนอย่าง Schoep อีกสัก
30-40 ตัว มันเป็นแนวคิดของ Pay it forward สำหรับสุนัข เรื่องราวของความรักข้ามพรมแดน มัน
ข้ามพรมแดนของสายพันธุ์ เป็นความรักสากล เป็นการหยุดอาการซึมเศร้าของคนบางคน และเป็น
ก้าวสำคัญที่จะทำให้เรากล้าเผชิญความยากลำบาก เพื่อพบกับสิ่งใหม่ ๆ ในชีวิต ที่มีทั้งสุข และทุกข์
ปะปนกันไป และเมื่อเราพร้อมที่จะแบ่งปันให้กับคนอื่น ๆ หรือสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าตัวเรา โลกนี้ก็
จะดูสวยงามขึ้น

ติดตามเรื่องราวอื่น ๆ เพิ่มเติมได้จาก www.minsenconcept.com